

В твоїх обіймах смерть ладен прийняти...

П'єр де Ронсар

В твоїх обіймах смерть ладен прийняти
І честі б вищої зазнать не міг,
Ніж у твоїх цілунках вогняних
Красу душі коханої вбачати.
Нехай, хто хоче, надіває лати
Для вогнекрилих Марсових утіх
І в юні роки для грудей своїх
Іде в боях іспанську сталь шукати,-
Ні, я тверезіше дивлюсь на світ,
Без слави жити хочу я сто літ
І вмерти на руках твоїх, Кассандро.
Хоч, може, в цім і помилка моя,
Але за смерть таку віддав би я
Всю славу полководця Александра.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра